

Fremme. Det vil ogsaa virke hemmende overfor alt for vidtgaende Foranstaltninger. Jeg kan ikke tro, at den Myndighed, der ved denne Lov vil gives Kommunalbestyrelserne i Hænde, skal blive brugt i en saadan Grad, at man med Berettigelse kan anke fra Skatteyderne over, at deres Interesser bliver gaaet for nær. Det er efter min Mening heldigt, at det saa frit overlades til Landets Kommunalbestyrelser at bestemme, hvilken Fremgangsmaade de vil anvende for at naa det Formaal, som tilsigtes ved Lovforslaget.

Den Opgave, der stilles Landets Kommunalbestyrelser, synes jeg passende kan betegnes som faldende i to Afsnit: for det første ved direkte Tilskud at komme den Del af Befolkningen til Hjælp, som under normale Forhold maa ty til de offentlige Understøttelseskasser for at klare sig menneskeligt — her nævner jeg Tilskud til Arbejdsløshedskasser, Hjælpekasser, Sygekasser o. s. v., og den Del af Opgaven bliver sikkert den mindst vanskelige at løse for Kommunalbestyrelserne —, for det andet, ud over det at hjælpe den Del af Befolkningen, der under normale Forhold har holdt sig klar af offentlig Understøttelse og — jeg maa tilføje for manges Vedkommende — sat en Ære i dette, at finde en Form, hvorved denne Kreds af Borgere hjælpes over Dyrtidsulykkerne paa den mest hensynfulde Maade. Jeg tror, at den sidste Del af Opgaven vil blive ulige vanskeligere for Kommunalbestyrelserne at føre igennem end den første. Jeg kan om denne sidste Del kun udtale Haabet om, at Kommunalbestyrelserne rundt om i Landet, hvis dette Lovforslag vedtages, maa have saa heldig en Haand som blot muligt. Det har været i høj Grad medbestemmende for mig til at gaa med til de allerede trufne Foranstaltninger, at man ved at sætte en fast Pris paa de nødvendige Livsfornødenheder her i Landet skabte en Ret for alle Landets Beboere til at faa disse Livsfornødenheder til en efter Forholdene overkommelig Pris. Det har efter min Mening bidraget stærkt til at modvirke, at store Dele af Landets Befolkning af Forholdene er blevet tvunget til at søge offentlig Understøttelse. Det er, synes jeg, et af Goderne ved det gældende System og de trufne Foranstaltninger, at de netop har gjort til en Ret det, som jeg nævnedes, og har medvirket til, at mange, som har kæmpet haardt og vil komme til at kæmpe haardt for at holde sig klar af offentlig Understøttelse, hidtil har været i Stand til det.

Jeg vil haabe, at Kommunalbestyrelserne vil fortsætte ad denne Vej, saa vidt gørligt, og at de, naar de skal træffe Foranstaltninger, og Forholdene muliggør det, sænker Prisen paa de vigtigste og nødvendige Livsfornødenheder — her vil jeg stærkt fremhæve Rugbrødet —, og at det da gøres paa en saadan Maade, at alle Kommunens Beboere faar samme Ret til at skaffe sig denne Vare til ens Pris. Det er muligt, at en Ordning som denne vil medføre en noget større Skatteudskrivning for Kommunernes Skatteydere, end man paa anden Maade kunde slippe med, men jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at hvis man gaar denne Vej i Stedet for at klassedele efter Indtægter, vil det dog kun være en Forøgelse af Skattebyrden med den Forøgelse, som fremkommer ved, at de bedre stillede Skatteydere i Kommunen faar samme Andel i Prissænkelsen som de øvrige. Jeg vil altsaa haabe, at den Billigelse fra den højtærede Indenrigsminister, der udkræves til en eventuel Overskridelse af Grænsen, foranlediget ved den Slags Foranstaltninger, ikke maa mangle.

Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke fordybe mig nærmere i. De er udførligt omtalte i Bemærkningerne og ved Lovforslagets Fremsættelse, og jeg kan ganske slutte mig dertil. Jeg vil kun fremkomme med enkelte Bemærkninger. Lovforslagets § 2 angaar Børnebespisningen i den kommende Vinter. Den ærede Ordfører for Venstre nævnedes, at denne Børnebespisning i § 2 var gjort obligatorisk. Jeg forstaar nu § 2 saaledes, at den indeholder et Paabud til samtlige Kommunalbestyrelser i Landet om at drage Omsorg for, at ubemidlede Forældres og Forsørgeres Børn ikke skal mangle et nødvendigt Maaltid Mad om Dagen, men at det overlades til Kommunalbestyrelsernes Skøn at træffe de nødvendige Foranstaltninger til, at ingen kommer til at savne dette. Det overlades, som sagt, frit til Kommunalbestyrelserne at vælge Formen for at naa dette Maal. Jeg kan ikke se rettere, end at der kan være mange Maader, paa hvilke dette Maal kan naas. Jeg synes, det er baade berettiget og betimeligt, at Lovforslaget indeholder et saadant Paabud om, at Kommunalbestyrelserne maa drage denne Omsorg. Jeg vil gøre opmærksom paa, at den sidste Sætning i Paragraffen, der gaar ud paa, at Indenrigsministeren om fornødent kan træffe særlige Regler for denne Paragrafs Udførelse, maa forstaas derhen, at det kunde tænkes, at enkelte Kommunalbesty-